Ankenævnet for Forsikring

Den 15. februar 2017 blev i sag nr. 89188:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet bilforsikring med kaskodækning hos LB Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har rettet et tilbagesøgningskrav mod ham i anledning af en anmeldt kaskoskade på den forsikrede bil, der blev totalskadet ved et færdselsuheld.

Selskabet har udbetalt erstatning for den totalskadede bil på 140.000 kr. Under henvisning til at klageren fremkaldte færdselsuheldet ved grov uagtsomhed ved at køre over for rødt lys, og under henvisning til at han ikke modtog erstatningen i god tro, har selskabet rettet et tilbagesøgningskrav mod klageren, jf. forsikringsbetingelsernes 3.5 g, jf. forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2.

Selskabet har oplyst, at bilens rester er blevet solgt til højestbydende for 18.875 kr. Tilbagesøgningskravet mod klageren udgør således erstatningen på 140.000 kr. fratrukket 18.875 kr. i alt 121.125 kr.

Klageren blev den 27/10 2015 ved byretten idømt en bøde på 2.500 kr. for kørsel frem for rødt lys, jf. færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1 og betinget frakendelse af førerretten, jf. færdselslovens § 125, stk. 5, jf. § 125, stk. 1, nr. 1.

Færdselsuheldet skete d. 20/11 2014 i et lysreguleret tre-benet vejkryds. Klageren kom kørende i vestlig retning og skulle ligeud i krydset. Modparten kom kørende i østlig retning og skulle dreje til venstre i krydset. Ved færdselsuheldet påkørte modparten klagerens venstre bilside midt i krydset.

Politirapporten indeholder følgende beskrivelse af uheldsstedet:

> "[Vej 1] forløber i øst-/vestlig retning. Øst for krydset for vestgående færdsel er der 2 vognbaner for ligeud kørende og en højresvingsbane. Vest for krydset for østgående færdsel er der 2 vognbaner for ligeud kørende og en venstresvingsbane. Der er en spærreflade mellem venstresvingsbanen og 2. vognbane.
>
> For vestgående færdsel er der 6 synlige lysreguleringssignaler i krydset mellem [vej 1] og [vej 2]. For østgående færdsel er der 6 synlige lysreguleringssignaler i krydset.
>
> Den maksimalt tilladte hastighed er 60 km/t på [vej 1] i begge færdselsretninger, hvilket er angivet med færdselstavle C55.
>
> Gerningsstedsundersøgelsen viste, at uheldet var sket i midten af krydset. Der lå plastic og metalrester i midten af krydset, på trods af at det meste var fjernet for at få ryddet krydset.
>
> Part 1's [klagers] personbil holdt i krydsets nordvestlige hjørne med front i sydøstlig retning. Part 2's personbil var blevet flyttet efter sammenstødet. Skaderne på de to køretøjer stemte overens med, at part 1 påkørte part 2's [modpartens] venstre side frontalt mellem førerdøren og bagdøren.
>
> Vejbelægningen var jævn, og vejafmærkningen var hel og tydelig. Der var moderat færdsel på undersøgelsestidspunktet, og oversigtsforholdene var gode. Sigtbarheden var ligeledes god. Asfalten var våd på undersøgelsestidspunktet.
>
> Lysreguleringen fungerede fejlfrit i begge færdselsretninger på undersøgelsestidspunktet.
>
> Vi bemærkede ingen blokadespor fra de to biler."

Umiddelbart efter uheldet blev klageren af politiet sigtet for at køre frem for rødt lys. Politiet afhørte herefter klageren som sigtet. Af afhøringsrapporten af samme dag fremgår bl.a.:

> "Afhørte nægtede at have kørt frem for rødt lys.
>
> Afhørte forklarede, at han torsdag den 20. november kl. 0820 kørte ad [vej 1] i vestgående retning. På dette tidspunkt var der tæt trafik på [vej 1], hvor han kørte. Ca. 50 meter før krydset med [vej 2] kørte han i 1. vognbane med en hastighed på ca. 30 km/t.
>
> Kort før han nåede krydset så han, at der var plads foran ham, og at lysreguleringen skiftede fra grønt til gult i hans færdselsretning. Han accelererede bilen op til ca. 50 km/t for at nå over krydset, før der blev rødt lys.

Afhørte forklarede, at lysreguleringen viste gult, idet han passerede stoplinjen. Da han passerede stoplinjen så han, at en modkørende sort bil var i gang med at foretage venstresving ind foran ham.

Afhørte forsøgte at undvige mod højre, men blev påkørt af den modkørende bil på venstre side af hans bil. Ved sammenstødet kørte afhørte ca. 50 km/t. Den modkørende bil foretog venstresvinget med 10-15 km/t.
…
Forbeholdt part 2 og vidnernes forklaring om, at der var rødt lys i afhørtes færdselsretning, idet han passerede stoplinjen, fastholdt afhørte, at der var gult lys."

Af klagerens forklaring for retten fremgår bl.a.:

"Der var to vognbaner til ligeud kørsel, og han [klager] kørte i den inderste vognbane.

Der var tæt morgentrafik, hvorfor kørslen foregik i skridtgang. Der var fyldt med biler i begge vognbaner til ligeud kørsel. Der var 3-4 biler foran ham, som trak ind i højresvingsbanen ca. 30 meter før krydset. Han havde således frit i sin vognbane indtil krydset, og han accelererede derfor fra ca. 2 km/t til ca. 40-50 km/t. Lyssignalet skiftede straks derefter til gult, han fortsatte over krydset. Han kan ikke erindre, hvilket lyssignal han kikkede på. Han nåede ikke at registrere, at lyset blev rødt. Han registrerede, at der også var bevægelse i højresvingsbanen.

En modkørende bil skulle svinge til venstre i krydset og trillede stille frem. Hans udsyn var delvis blokeret af de biler, som holdt i den yderste vognbane. Han så derfor først den modkørende bil, lige inden den stødte sammen med hans bil. Hans bil blev ramt på venstre side og blev totalskadet."

Klageren har i skadeanmeldelsen af 22/11 2014 til selskabet bl.a. anført:

"Beskriv uheldet
Jeg kører i inderste vognbane på [vej 1] i udadgående retning i tæt morgentrafik. De 2 - 3 forankørende trækker ind i højresvingsbanen og der er derefter ingen forankørende i min bane. Jeg accelererer fra næsten stilstand, lyskurven skifter til gult og jeg beslutter at det er klogest at fortsætte over krydset. I yderbanen set i min kørselsretning standser trafikken, hvilket sandsynligvis foranlediger modparten til at konkludere, at hun kan påbegynde sit venstredrej mod [vej 2] (Hun kommer fra [vej 1] i indadgående retning). Hun rammer min venstre side på fører-og bagdøren. Da jeg efter endelig at være kommet ud af min bil kommer frem til modpartens bil er hun ret chokeret og udbryder som det første: 'Jeg så dig slet ikke'."

Modparten (part 2) var ikke vidne i straffesagen mod klageren. Af politiets afhøring af hende på uheldsstedet umiddelbart efter uheldet fremgår bl.a.:

"Hun placerede sig derfor i venstresvingsbanen på [vej 1] og kørte ud i krydset, hvor hun standsede og holdt tilbage for den modkørende færdsel.

Afhørte så at lysreguleringen i krydset skiftede til gul og derefter rød i hendes færdselsretning og at bilerne i modsat færdselsretning bremsede. Da der var frit i krydset satte afhør-

> te i gang for at fuldføre sit venstresving. Pludseligt var der en bil (part 1) foran afhørte, som hun kørte ind i.
>
> Hun havde ikke set part 1 inden sammenstødet og kunne derfor ikke forklare hvor den kom fra, eller hvor hurtigt den kørte."

Politiet meddelte ved brev af 4/12 2014 modparten, at politiet for hendes vedkommende ikke ville foretage yderligere i sagen, idet der ikke var fundet omstændigheder, der tydede på, at hun havde gjort sig skyldig i overtrædelse af lovgivningen.

To vidner overværede færdselsuheldet. Vidne 1 – der er politiassistent – blev afhørt på politistationen den 28/11 2014. Af afhøringsrapporten fremgår bl.a.:

> "Afhørte forklarede, at han torsdag den 20. november 2014 ca. kl. 0820 kørte ad [vej 1] mod vest og i krydset med [vej 2] standsede for rødt lys som 3. eller 4. bil i 2. vognbane.
>
> Afhørte så, at part 1 holdt yderligere 1 eller 2 biler efter afhørte i 2. vognbane, og at part 1 trak ind i 1. vognbane, da der ikke var nogle biler i denne vognbane.
>
> Afhørte kunne se og høre, at part 1 accelererede kraftigt og kørte over for rødt lys i 1. vognbane. Da part 1 passerede stoplinjen i krydset havde der været rødt lys i 1,5-2 sekunder, og part 1 passerede linjen med over 50 km/t.
>
> Afhørte så, at part 2 var påbegyndt svingning, og at der skete sammenstød mellem part 1 og part 2 i midten af krydset."

Vidne 2 blev afhørt af politiet på uheldsdagen den 20/11 2014. Af afhøringsrapporten fremgår bl.a.:

> "Afhørte forklarede, at han kørte ad [vej 1] i vestlig retning og skulle dreje til højre ad [vej 2] mod nord, afhørte kørte derfor ind i højresvingsbanen på [vej 1]. Da afhørte kørte ind i højresvingsbanen skiftede lyssignalet til gult og efterfølgende rødt, hvorfor afhørte bremsede.
>
> Da afhørte holdt næsten stille for rødt bemærkede han en blå personbil (part 1) accelerere i 1. eller 2. vognbane. Afhørte mente at kunne huske at part 1 skiftede vognbane i forbindelse med accelerationen.
>
> Part 1 forsatte ud i krydset med en hastighed på 50-60 km/t. Da part 1 kørte over stoplinien og ud i krydset havde der været rødt i ½-1 sekund i part I's færdselsretning."

Vidne 2 vidnede tillige i straffesagen. Af retsbogen fremgår:

> "han befandt sig foran tiltaltes bil i inderst vognbane til ligeud kørsel. Han skulle svinge til højre, hvorfor han trak ind i højre svingbane. Lyssignalet var på det tidspunkt gult. Trafikken foregik stille og roligt, da der var meget trafik. Han var ca. halvt inde i højre svingba-

ne, da tiltalte accelererede og kørte udenom hans bil. Tiltalte fortsatte ind i krydset efter, at lyset var skiftet til rødt. Tiltaltes kørsel foregik i siksak.

Han kan ikke erindre, hvilket lyssignal han kikkede på. Han er sikker på, at det ikke var lyset med drejepilen.

Han mener, at der ikke var nogen biler foran ham, idet han havde frit udsyn. Han kan ikke erindre, om var frit i vognbanerne på den anden side af krydset."

Retten har i straffesagen bl.a. udtalt:

"Vidnet har under strafansvar afgivet en troværdig forklaring, hvor han har forklaret, at han blev særlig opmærksom på tiltaltes bil, som pludselig accelererede, hvor de øvrige biler kørte langsomt. Vidnet har forklaret, at tiltalte kørte frem for rødt lys i krydset, hvorefter der skete et sammenstød med den modkørende bil.

Retten har ved sin afgørelsen lagt vægt på vidnets troværdige forklaring og finder tiltalte skyldig i kørsel frem for rødt lys.

Straffen fastsættes til en bøde på 2.500 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Tiltalte har gjort sig skyldig i kørsel frem for rødt lys, hvorefter der er sket et sammenstød med en modkørende bil med materiel skade til følge.

Efter de afgivne forklaringer lægger retten til grund, at tiltalte accelererede betydeligt og kørte væsentligt hurtigere end de øvrige bilister de sidste 30 meter frem til krydset, hvor lyssignalet skiftede til rødt, og at tiltalte desuden havde et begrænset udsyn pga. de øvrige bilister, som holdt i kø.

På baggrund af dette finder retten, at tiltalte ved sin kørsel har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Tiltalte frakendes derfor retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert. Tiltalte beholder dog førerretten, hvis han ikke inden for 3 år fra endelig dom igen fører motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes, jf. færdselslovens § 125, stk. 5, jf. § 125, stk. 1, nr. 1.

Den betingede frakendelse af førerretten medfører, at tiltalte skal bestå en kontrollerende køreprøve, jf. færdselslovens § 60b."

Klagerens advokat har i tillæg til klageskemaet af 7/3 2016 bl.a. anført:

"Det bemærkes, at det fremgår af erstatningsopgørelsen, som må foreligge underskrevet af såvel forsikringstager som taksator, at det er anført, at beløbet afregnes i erstatning til *'fuld og endelig afgørelse'.* …

Det fremgår længere nede at *'erstatningsbeløbet'* er fastsat med forbehold af forsikringsselskabets erstatningspligt.

…

Klager har herefter anset sagen forsikringsmæssigt afsluttet, uanset at forsikringstager senere ved brev dateret 4. december 2014 modtog tilkendegivelse fra politiet indeholdende krav om betaling af bøde sammen med vilkår om betinget frakendelse, men ved brev af 15. december 2014 vendte indklagede tilbage og tog forbehold for tilbagebetaling, idet brev fra Lærerstandens Forsikring fremlægges som **bilag 2**.

…

1.

Det forhold, at der i en sag vedrørende overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1 ved at have kørt frem i et kryds for rødt lys, hvilket har medført en sanktion på betinget frakendelse, er ikke ensbetydende med, at der er handlet groft uagtsomt i FAL § 18 jf. § 20 forstand, idet den af Lærerstandens Brandforsikring vedlagte kendelse i sag 85.550 af 23. juni 2014, idet der også kan henvises til kendelser af 2. maj 2005 i sag 64.058 kendelse af 22. august 2011 i sag 79144 og kendelse af 17. november 2008 i sag nr. 73632 - ikke statuerer dette.

Der henvises til, at det væsentlige for en sags bedømmelse om den bilist, der er sigtet for at køre over for rødt lys jf. færdselslovens § 4 stk. 1, fra starten af erkender at have gjort det eller ej, ligesom det tydeligvis også fremgår af den førstnævnte afgørelse af 23. juni 2014 fra Ankenævnet, at der godt kan foreligge formildende omstændigheder, der kan undskylde den opståede situation, uanset at bilisten har vedtaget betinget frakendelse af kørekortet eller er blevet idømt en sådan sanktion tillige med en bøde. Der kan således foreligge mange tilfælde, hvor en bilist vælger at tiltræde en tilkendegivelse fra politiet/anklagemyndigheden for at få den færdselsretlige del af sagen afsluttet, uanset at det måske oftest ikke er hensigtsmæssigt, uden at der i den anledning sker nogen særlig prøvelse af bilistens skyld eller de særlige omstændigheder, der kan have foreligget, hvorfor dette selvagt selvstændigt må bedømmes af forsikringsselskabet i henhold til kriterierne efter FAL § 18 jf. § 20.

2.

Det fremgår af flere af nævnets tidligere kendelser, at i den pågældende sag har bilistens kørsel over for rødt lys betydet en 'indlysende risiko' for skade, hvilket anses som 'groft uagtsomt', men i nærværende sag, er det ikke så indlysende, som Lærerstandens Brandforsikring gerne vil have fremhævet.

3.

I sin afgørelse sammenblander Lærerstandens Brandforsikring, hvad der er anført i politirapporter med, hvad der er afgivet af forklaring for retten.

Jeg gør i den anledning gældende på vegne af klager, at så længe en sag ikke har været for retten og måske er afgjort udenretligt ved politiets tilkendegivelse, så vil vurderingsgrundlaget for en sag nødvendigvis være indholdet i politirapporter udover de faktuelle oplysninger i form af skitser af fotos, men har sagen været behandlet i retten, hvor politirapporter jf. rpl. regler jo netop ingen betydning har for rettens afgørelse udover selve anmeldelsesrapporten vedrørende iagttagelse af de faktiske forhold på stedet, så indebærer en retslig behandling, at et forsikringsselskab ikke kan bygge sin afgørelse på en sammenblanding af, hvad der fremgår af politirapporter og de for retten afgivne forklaringer.

4.

Nærværende sag har som fremhævet i de tidligere indlæg været behandlet ufuldstændigt, idet to vidner ikke kom til stede i retten, men det betyder ikke, at deres politirapporter kan anvendes. Derimod er det det eneste grundlag for sagens bedømmelse udover de faktuel-

le oplysninger, det er de forklaringer, der er afgivet i dommen, som således må danne grundlag for sagens vurdering sammenholdt med de faktuelle/tekniske oplysninger.

Her er det jeg finder anledning til at kritisere rettens ubetingede tillid til vidnets forklaring fremfor klagers forklaring, da flere dele af forklaringen er usandsynlig, idet det ud fra den ved nærværende klage fremlagte skitse har været umuligt på det pågældende tidspunkt for klager at køre zigzag kørsel, når der var biler i højresvingsbane såvel som anden vognbane, og der må også lægges vægt på den begrænsede afstand fra stedet, hvor højresvingsbanen starter, hvor bilerne foran klager skulle dreje ind og frem til stoplinje ude i krydset, idet den korte afstand betød, at det kun var muligt for klager at opnå en begrænset hastighed, herunder en så begrænset hastighed, at var der virkelig blevet rødt lys, som påstået, så kunne klager have nået at bremse. Vidnets forklaring virker overdreven og negativ.

5.
Det er vigtigt at holde sig for øje, at det var part 2, som ikke mødte op i retten, der med i hvert fald en vis hastighed påkørte klager, idet skaderne på klagers bil ellers ikke kunne opstå jf. fotos, og klagers bil kunne heller ikke have havnet over på den anden side af krydset, men frem for alt, var klager altså så langt fremme i krydset, at det ikke er usandsynligt, at der har været gult for klager i det øjeblik, at part 2 i en gul/rød situation valgte at svinge til venstre, men det må lægges til grund, at dette har fundet sted, uden at part 2 har haft evne og vilje til at iagttage sin vigepligt efter færdselslovens § 26 stk. 6, og jeg finder en PC crash-undersøgelse vil understøtte, at part 2 har haft en sådan hastighed i forbindelse med venstresvinget, at det har været en i hvert fald væsentlig medvirkende årsag til det opståede uheld, hvis man som [by] Ret ligger vægt på, at klager har kørt frem for rødt lys frem for gult lys, hvilket jeg finder er en væsentlig formildende omstændighed.

6.
Der må herudover tages hensyn til den ubestridte trafiksituation på den pågældende morgen, således at der var myldretidstrafik, hvilket kan betyde uoverskuelige trafiksituationer, hvilket dagligt fører frem til, at bilister havner ude i et kryds for rødt lys uden at ønske det, men som følge af uoverskueligheden i trafikken, eller fordi de ikke kan komme ud af krydset, som følge af forankørende biler. Det er således muligt at komme til at befinde sig i et kryds for rødt lys, uden at det på nogen måde er indlysende, at dette vil medføre en skade – ikke mindst henset til langsommeligheden i trafikken.

Hvis part 2 havde afventet af dreje til venstre i krydset, indtil der var frit/fri oversigt og var begyndt at trille frem, ville der aldrig være kunne opstået en skade som pågældende, hvis klager var dukket frem for rødt lys eller gult lys. Således passer den for [by] Ret afgivne vidneforklaring ikke med de faktuelle skader på bilerne, …

7.
Endelig skal jeg i forbindelse med nærværende klagesag gøre gældende, at uanset Lærerstandens Brandforsikring i forsikringsbetingelserne har forbeholdt sig fuldstændig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed og betingelserne herfor måtte være opfyldt i FAL § 18 jf. § 20, samt at der også er taget forbehold herfor i erstatningsopgørelsen, så gøres det gældende, at i det øjeblik, at forsikringstager/klager 'til fuld og endelig afgørelse' jf. den af Lærerstandens Brandforsikring udarbejdede opgørelse, har tiltrådt en erstatningsudbetaling, så er der tale om en gensidig overenskomst, hvor Lærerstandens Brandforsikring ikke rent juridisk ud fra forbrugerretlige synspunkter i aftaleloven kan bringe sig en bedre retsstilling end forbrugeren/forsikringstageren ved stadig at tage forbehold for sin erstatningspligt eventuelt bortset fra deciderede svig- eller strafretlige forhold, idet en forsik-

ringstager/forbruger som klager i nærværende sag må have tillid til, at der virkelig er tale om en afgørelse om udbetaling af erstatning til fuld og endelig afgørelse, uanset hvad en færdselsstraffesag måtte vise, idet en gensidig bebyrdende aftale/overenskomst mellem to parter ikke kan være til fuld og endelig afgørelse for den ene part frem for den anden, navnlig ikke hvis det stiller den professionelle - forsikringsselskabet/koncipisten bedre end forsikringstageren/forbrugeren.

Det gøres i den forbindelse gældende, at et forsikringsselskab i sager af denne type til hver en tid kan vælge at vente med at udbetale erstatning, indtil politiets akter i færdselssagen er modtaget, men det fravælger Lærerstandens Brandforsikring, hvorfor der først efterfølgende tages forbehold om tilbagesøgning af den udbetalte erstatning ved brev af 15. december 2014 jf. bilag 2, hvilket er for sent, idet enten må man nøjes med at blive enig om erstatningens størrelse på et tidligt tidspunkt, men samtidig tage forbehold for udbetaling af denne indtil akterne for færdselssagen er modtaget, eller der eventuelt måtte foreligge en afgørelse i sagen eller også må man, som det er sket i nærværende sag, vælge at udbetale i henhold til forsikringsbetingelserne, uanset om det eventuelt senere måtte vise sig, at sagen kan udløse mere end en bøde og kan anses at vise, at forsikringstageren eventuelt måtte have udvist mere end almindelig uagtsomhed, det vil sige grov uagtsomhed eller forsættelighed.

Der må herved tages hensyn til, at der for forsikringstager ved udbetalingen af erstatningen, uden der er taget tydelige forbehold for tilbagesøgning fra starten af, er skabt en berettiget forventning for forsikringstageren til, at den pågældende sag er afsluttet rent forsikringsretligt, idet det jo ofte også kan være således, at det kan være uafklaret, om det rent forsikringsretligt er den ene eller den anden part i en forsikringssag, der anses som den, der har skylden, og dermed hvilket selskab, der skal udrede modpartens forsikring og de omkostninger, der har været ved kompensation for opstået tingskade og/eller personskade, hvilket oftest kan have betydning for i forhold til, hvorvidt der skal udbetales selvrisiko eller ej.

Der er således betydelige hensyn til forbrugeren herunder til iagttagelse af princippet om condictio indebiti, således at der ikke er grundlag for at søge et udbetalt beløb tilbage, hvis der ikke på tidspunktet for udbetalingen er taget et nødvendigt og klart forbehold herfor, der står klart for en forbruger, og hvor forsikringsselskabet som professionel på baggrund af sit professionelle virke har forudsætningen for at tage et relevant forbehold, forinden udbetalingen enten for så vidt angår selvrisiko, erstatningens størrelse eller som her for retten til at søge tilbage, hvis der måtte vise sig nærmere beskrevne omstændigheder, der kunne berettiges hertil.

Det gøres gældende, at forsikringstager/klager i nærværende sag ikke som lægmand kunne vide, at der bestod en mulighed for, at erstatningsbeløbet til køb af ny automobil eventuelt senere kunne tilbagesøges, idet det ikke måtte stå klager klart eller indlysende, at hans kørsel på det pågældende tidspunkt efter forsikringsbetingelserne ville blive betragtet som 'groft uagtsomt', når der netop ikke er henvist til denne forsikringsbetingelse i forbindelse med udbetalingen.

Hovedreglen ved Condictio indebiti er således, at hvis den, der modtager et beløb, er i god tro om at være berettiget til et modtage beløbet og har en berettiget forventning om, at beløbet kan beholdes og anvendes, og der ikke er taget nogen klare forbehold, og der ikke af den pågældende er handlet svigagtigt, så må den pågældende efter gældende ret beholde beløbet, uanset om udbetaler, her forsikringsselskabet, ville have været berettiget

til at tilbageholde et beløb, indtil der var en afklaring på en færdselssag, herunder en afklaring af, om der overhovedet ville opstå en færdselssag.

Jeg gør således gældende, at nærværende sag er væsentlig forskellig fra samtlige de øvrige sager Ankenævnet har behandlet, idet i disse sager afviste selskabet at udbetale erstatning på baggrund af fremkomne oplysninger, men i nærværende sag er der udbetalt erstatning på et langt tidligere tidspunkt end færdselssagen, der blev afgjort næsten et år senere, og det gøres gældende, at allerede udbetalt erstatning ikke efterfølgende som ved brev af 15. december 2014 kan forbeholdes tilbagesøgt senere, idet et sådant forbehold i hvert fald senest i forbindelse med udbetalingen må tages og forbeholdet må klart henvise til under hvilke omstændigheder en tilbagesøgning kan ske, således at modtager kan have klarhed over, om det modtagne beløb med større eller mindre sikkerhed kan beholdes og anvendes."

Selskabet har i brev af 1/4 2016 til nævnet bl.a. anført:

"Sagsfremstilling:
Sagen omhandler et tilbagesøgningskrav, vi har sendt til vores medlem, da vi, efter vi havde udbetalt erstatning for en totalskadet bil, blev opmærksomme på, at skaden var opstået som følge af grov uagtsomhed fra vores medlems side. Tilbagesøgning sker med henvisning til vilkårenes pkt. 3.5.g, da vi undtager dækning for skader forvoldt ved grov uagtsomhed samt under henvisning til, at vores medlem ikke var i god tro, da han modtog den udbetalte erstatning.

Vores medlem anmeldte, at han den 20. november 2014 kl. ca. 08:10 var involveret i et sammenstød i et befærdet kryds. Medlemmet oplyste i din anmeldelse, at han var fortsat ligeud for gult, hvorefter han blev ramt i siden af en venstresvingende. Vores medlem angav i anmeldelsen sin hastighed ved sammenstødet til 50 km/t.

På baggrund af vores medlems oplysninger i anmeldelsen anerkendte vi skaden og fik herefter bilens handelsværdi opgjort til 140.000 kr., hvilket beløb blev udbetalt til vores medlem den 1. december 2014. Resterne af den totalskadede bil blev herefter solgt til højestbydende for 18.875 kr.

Den 12. december 2014 modtog vi en politirapport fra [bydels] Politi. Af politirapporten fremgik, at to uafhængige vidner begge havde set, at vores medlem kørte ud i krydset, efter lyset var skiftet til rødt. Medlemmet var derefter blevet sigtet for overtrædelse af færdselslovens § 118 jf. § 4 stk. 1.

Den 15. december 2014 skrev vi til vores medlem, at vi var blevet opmærksomme på, at han var blevet sigtet for kørsel over for rødt lys. Da denne kørsel ikke var overensstemmende med anmeldelsen fra vores medlem, oplyste vi ham om, at vi ville kræve den udbetalte erstatning tilbagebetalt, såfremt sigtelsen ville ende med en betinget eller ubetinget frakendelse af kørekortet.

Den 27. oktober 2015 afsagde retten i [by] dom, hvorefter vores medlem blev dømt skyldig i kørsel over for rødt lys. Vores medlem blev straffet med bøde samt en betinget frakendelse af kørekortet i 3 år.

På baggrund af dommen samt vidneforklaringer over for både politiet og retten fandt vi det sandsynliggjort, at vores medlem havde afgivet forkert anmeldelse. Da han efter de faktiske forhold ikke var berettiget til den udbetalte erstatning, anmodede vi vores medlem om

tilbagebetaling af 121.125 kr. svarende til den udbetalte erstatning fratrukket vores salg af rester.

Anbringender:
Af vores medlems anmeldelse fremgår, at han kørte ud i krydset umiddelbart efter lyset var skiftet til gult. Dette var faktuelt ikke korrekt. Vores medlems advokat skriver i sit indlæg, at erstatningen blev udbetalt til fuld og endelig afgørelse, samt vi ud fra et forbrugerretligt synspunkt ikke kan omgå dette. Vi vil give vores medlems advokat ret så langt, at vi selvfølgelig ikke kan trække anerkendelser tilbage i det omfang, afgørelserne blev truffet på baggrund af korrekte oplysninger fra vores medlemmer. Det ville dog være et aftaleretligt skråplan, såfremt reglerne om condictio indebiti skulle forstås således, at man som forbruger, kunne give oplysninger i strid med de faktuelle oplysninger og herefter alligevel blive anset som værende i god tro.

Vores medlem blev afhørt og sigtet umiddelbart efter skadens opståen. Han var således på anmeldelsestidspunktet fuldt bekendt med, at han var sigtet for kørsel over for rødt lys og valgte uagtet dette alene at skrive, at han kørte ud i krydset for gult.

Vores medlems advokat henviser til, at vi kunne have indhentet politirapporten forud for vores afgørelse. Det skal dertil bemærkes, at vi selvfølgelig som udgangspunkt stoler på de oplysninger, som vores medlemmer giver os. Da vores medlem i dette tilfælde oplyste, at han var kørt ud i krydset for gult samt at der desuden ikke var tale om promillekørsel, fandt vi ikke anledning til at indhente politirapporten. Vi modtog senere politirapporten fra [bydels] Politi, der af egen drift vurderede, at der var indhold i denne af interesse for os. Straks efter modtagelsen af politirapporten oplyste vi vores medlem om, at vi tog forbehold for tilbagebetaling af den udbetalte erstatning.

Der var to vidner, der så den anmeldte påkørsel. Vidnernes forklaringer er meget enslydende, da det første vidne, der er politiassistent, oplyste, at vores medlem skiftede vognbane og accelererede kraftigt, hvorefter han passerede stoplinien i krydset 1,5-2 sekunder efter lyset var skiftet til rødt. Det andet vidne mente at kunne huske, at vores medlem skiftede vognbane forud for kørslen over for rødt. Han huskede derudover, at vores medlem accelererede, hvorefter han passerede stoplinien 1,5-2 sekunder efter lyset var skiftet til rødt. Det andet vidne gentog denne forklaring i retten, mens det første vidne, der er politiassistent, ikke mødte op ved retssagen.

Vores medlems advokat finder, at vi sammenblander forklaringer derved, at vi både forholder os til forklaringer givet til politiet og for retten. Hertil bemærkes, at der er tale om en erstatningssag, hvor vi blot løfter vores bevisbyrde for, at den anmeldte skade blev forvoldt ved grov uagtsomhed. Der er således ikke tale om, at det første vidnes forklaring ikke kan tillægges vægt, da den ikke blev gentaget for retten.

Vores medlems advokat kritiserer retten for at lægge afgørende vægt på vidnets forklaring. Vores medlems advokat finder, at vores medlem ikke kan have kørt som oplyst af vidnet. Vores medlem har dog, både over for politiet og i sin anmeldelse til os, oplyst, at han kørte med ca. 50 km/t. ved sammenstødet. Dette kan ikke, som anført af vores medlems advokat, anses som værende en begrænset hastighed ved et stærkt trafikeret lyskryds. Særligt ikke, når vores medlem havde konstateret, at alle øvrige biler havde afbrudt deres kørsel. Hertil kommer, at vores medlem selv over for retten oplyste, at han ikke var sikker på, hvilket lyssignal han kiggede på, da han kørte ud i lyskrydset.

Det fremgår af indlægget fra vores medlems advokat, at det ikke udgjorde en indlysende fare for skade, da vores medlem valgte at køre ud i krydset for rødt. Det skal hertil bemærkes, at vores medlem valgte at køre over for rødt på et stærk trafikkeret sted uden tilstrækkelige oversigtsforhold pga. holdende biler. Mere indlysende fare for skade findes næppe i sådanne situationer. Part 2 var uden mulighed for at forudse, at vores medlem valgte at fortsætte sin kørsel ud i krydset, uagtet at lyset var skiftet til rødt og uagtet at de øvrige biler havde afbrudt deres kørsel.

Vores medlems kørsel medførte ikke alene en indlysende fare for skade - kørslen var årsag til en skade, hvorefter vores medlem blev idømt bøde samt en betinget frakendelse af kørekortet i 3 år."

Parterne har gentaget og uddybet deres synspunkter i efterfølgende breve. Selskabet har i brev af 10/10 2016 henvist til ankenævnets tidligere afgørelse 88929.

Af forsikringsbetingelserne (10-9) fremgår bl.a.:

"**3. KASKO**

…

4. Forsikringen dækker disse skader:

Forsikringen dækker enhver skade på den forsikrede bil, herunder:

a. Kollisionsskader

…

5. Forsikringen dækker ikke disse skader:

Forsikringen dækker ikke:

…

g. Skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, herunder skader sket under kørsel påvirket af alkohol, narkotika eller medicin

…

Ved skade nævnt under 3.5.f, 3.5.g og 3.5.h er forsikringstageren dog dækket, medmindre denne, dennes ægtefælle/samlever eller den faste bruger:

- Var fører af bilen
- Vidste at der var omstændigheder som beskrevet, eller deres manglende kendskab hertil skyldes grov uagtsomhed.

15. Generelt for alle dækninger

F. REGRES

Regres er et forsikringsselskabs ret til at få udbetalte beløb tilbage.

Regres ved forsæt eller grov uagtsomhed

LB Forsikring har regres mod føreren, ejeren eller andre, som efter færdselslovens regler har ansvar for en skade, og som har forvoldt skade med forsæt eller ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov uagtsomhed.

…

12. 89188

Regres for betalte skader, der ikke er forsikringsdækket
LB Forsikring har regres, hvis vi har erstattet en skade, som ikke er omfattet af forsikringen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen.

Nævnet udtaler:

Klageren var den 20/11 2014 involveret i et færdselsuheld i et lyskryds, hvor han som ligeudkørende blev påkørt af en bilist, der kom fra den modsatte retning og skulle svinge til venstre. Der skete ingen personskade ved sammenstødet. Selskabet udbetalte på baggrund af klagerens skadeanmeldelse den 1/12 2014 totalskadeerstatning på 140.000 kr. til klageren. Den 15/12 2014 meddelte selskabet klageren, at det var blevet opmærksomt på, at klageren var sigtet for at køre over for rødt lys i forbindelse med færdselsuheldet, og at det ville kræve den udbetalte erstatning tilbagebetalt, hvis sigtelsen resulterede i en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Den 27/10 2015 blev klageren ved byretten idømt en bøde på 2.500 kr. for kørsel frem for rødt lys og en betinget frakendelse af førerretten. Selskabet meddelte på baggrund heraf den 18/12 2015 klageren, at det vurderede, at han havde fremkaldt færdselsuheldet ved grov uagtsomhed, og at det krævede den udbetale erstatning tilbagebetalt med fratrækning af 18.875 kr., som selskabet havde solgt bilens rester for.

Selskabet har i punkt 3.5.g i sine betingelser forbeholdt sig fuldstændig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed, hvilket er muligt efter forsikringsaftalelovens § 18, der gyldigt kan fraviges.

Klageren har til politiet såvel som i retten, i sin skadeanmeldelse og over for nævnet forklaret, at han kørte over for gult.

Retten har i dommen i straffesagen blandt andet udtalt: "Vidnet har under strafansvar afgivet en troværdig forklaring, hvor han har forklaret, at han blev særlig opmærksom på tiltaltes bil, som pludselig accelererede, hvor de øvrige biler kørte langsomt. Vidnet har

forklaret, at tiltalte kørte frem for rødt lys i krydset, hvorefter der skete et sammenstød med den modkørende bil. Retten har ved sin afgørelse lagt vægt på vidnets troværdige forklaring og finder tiltalte skyldig i kørsel frem for rødt lys. … Tiltalte har gjort sig skyldig i kørsel frem for rødt lys, hvorefter der er sket et sammenstød med en modkørende bil med materiel skade til følge. Efter de afgivne forklaringer lægger retten til grund, at tiltalte accelererede betydeligt og kørte væsentligt hurtigere end de øvrige bilister de sidste 30 meter frem til krydset, hvor lyssignalet skiftede til rødt, og at tiltalte desuden havde et begrænset udsyn pga. de øvrige bilister, som holdt i kø. På baggrund af dette finder retten, at tiltalte ved sin kørsel har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Tiltalte frakendes derfor retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, …"

Nævnet lægger i overensstemmelse med dommen i straffesagen mod klageren til grund, at klageren kørte frem for rødt lys, hvorefter der skete et sammenstød med en modkørende bil. Nævnet lægger i overensstemmelse med dommen endvidere til grund, at klageren accelererede betydeligt og kørte væsentligt hurtigere end de øvrige bilister de sidste 30 meter frem til krydset, hvor lyssignalet skiftede til rødt, og at klageren havde et begrænset udsyn på grund af de øvrige bilister, som holdt i kø. På baggrund heraf fandt retten, at klageren ved sin kørsel tilsidesatte væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens adfærd indebar en så indlysende fare for en skade, at den må karakteriseres som groft uagtsom i forsikringsaftalelovens forstand, jf. forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet – efter at have modtaget politirapporten – afviste skaden som dækningsberettigende.

Nævnet finder, at selskabet uden unødigt ophold efter at have fået meddelelse om, at klageren var sigtet for kørsel frem for rødt, meddelte klageren, at det ville kræve tilbagebetaling af den udbetalte erstatningssum, hvis klageren ved retten fik frakendt førerretten betinget eller ubetinget. Nævnet finder ikke anledning til at kritisere, at selskabet udbetalte erstatningen alene på baggrund af klagerens skadeanmeldelse og taksering

af bilen, ligesom nævnet ikke finder anledning til at kritisere, at selskabet afventede udfaldet af straffesagen, før det gjorde sit tilbagebetalingskrav gældende.

Selskabet har opgjort og udbetalt totalskadeerstatning under den urigtige forudsætning, at klageren havde kørt over for gult. Nævnet finder, at klageren ved sin skadeanmeldelse burde have været klar over, at selskabet havde interesse i at vide, at han var sigtet for at køre frem for rødt, og at han, da han modtog erstatningen, burde have vidst, at selskabet havde udbetalt på ufuldstændigt grundlag, og at han muligvis ikke var berettiget til erstatningen. Nævnet finder på denne baggrund, at selskabet er berettiget til at kræve erstatningen tilbage med fratrækning af 18.875 kr., som selskabet havde solgt bilens rester for, i alt 121.125 kr.

Det, som klagerens advokat har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand